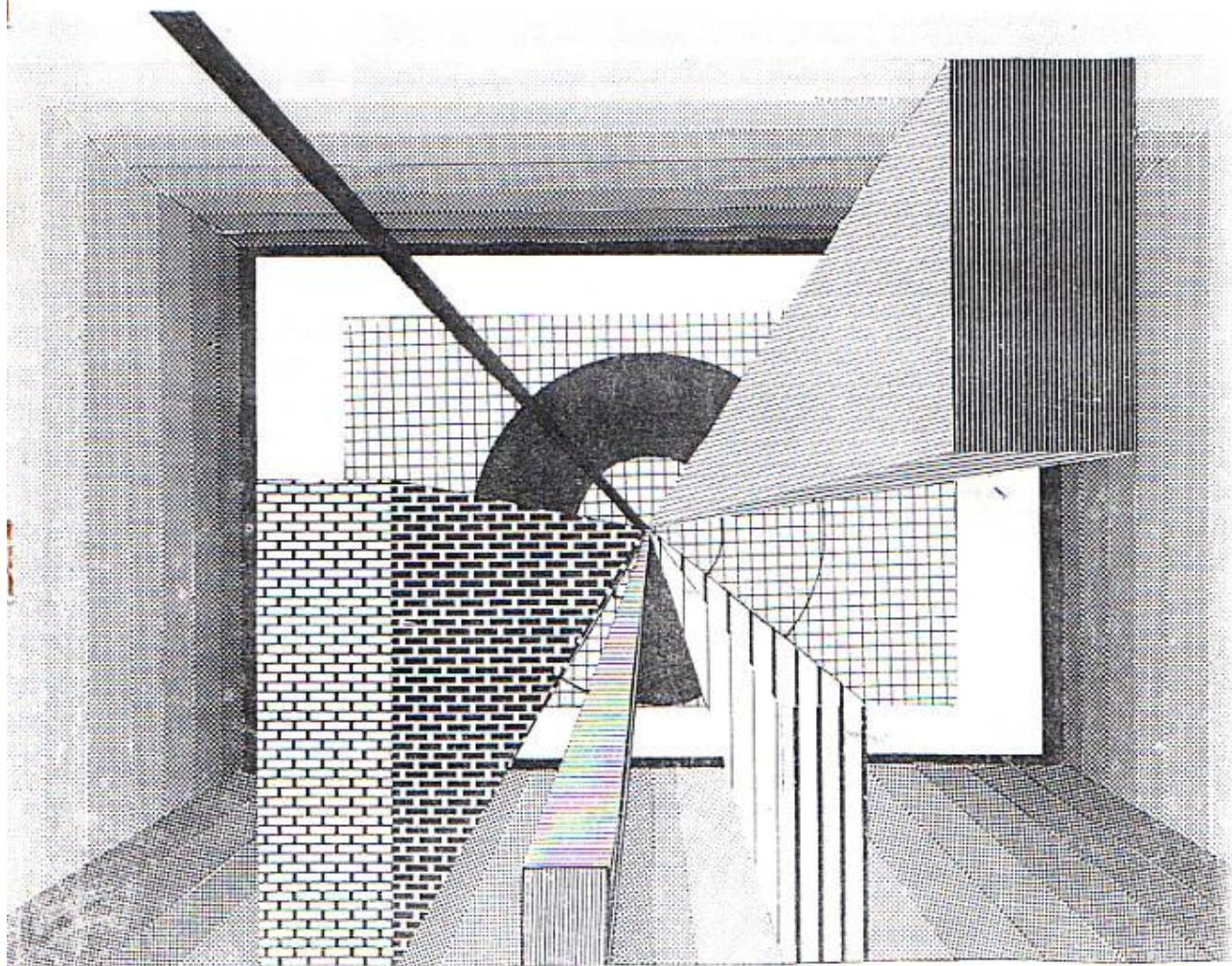

ART LIST

SKOLA LIKOVNIH UMJETNOSTI

BR. 12 SVIBANJ 1996 LIST IZLAZI DVA PUTA GODIŠNJE CIJENA 5 KUNA

ČESTITAMO DAN DRŽAVNOSTI REPUBLIKE HRVATSKE

Izdavač : Škola likovnih umjetnosti, Split
Adresa i tel / faks : Fausta Vrantića 17 ; 021 / 521 - 874
Glavna i odgovorna urednica : prof. Vanja Škrobica
Redakcija : Jasmina Beneta (predsjednica , 4. r. slikarstva), Silvija Siminiati (2. r. slikarstva), Tisja Kljaković (2. r. slikarstva) i Vejiko Martinović (4. r. fotografije)
Odbor lista : profesori Jasenka Žuvela Splivalo, Aleksandra Bogavčić i Mladen Bilankov (predsjednik)
Lektorica : prof. Ivana Jukić
Naslovna stranica : Vesna Bolanča (4. r. grafike) u suradnji s prof. Dubravkom Bodulić
Slog i grafička obrada lista : prof. Slobodan Tomic
Rješenjem Ministarstva prosvjete i športa br. 532 - 03 - 1 / 7 - 94 - 2 od 31. listopada 1994. ARTLIST je oslobođen plaćanja poreza na promet.

Riječ glavne urednice:

Štovanici suradnici i čitatelji,
listate 12. broj ARTLISTA koji je po prvi put kompletno nastao u našoj školi.
Naime, dok smo ranije koristili usluge tuđih računara sada to više nije potrebno zahvaljujući jednoj donaciji.
Osim toga, na ovogodišnjem LIDRANU naš list je ocijenjen kao najbolji školski list u našoj županiji.
Na kraju, hoću se zahvaliti učenicima maturantima koji su radili za ARTLIST i vjerujem da će im koristiti iskustvo koje su stekli u školi.

Alen Križanović (1. a)

DOMOVINA JE...

... mjesto gdje po poljima prelijeva se narančasta i modra boja, gdje se pored zelenih polja krških uzdižu ponosne gromade, nijemi svjedoci povijesti tih krajeva, gdje po strmim goletima samouvjereni stoje jedno do drugog iglica i suh list, gdje teku rijeke čiji izvori i ušća ostaju neznani...

SPLIT 1700

U Splitu su povremeno i trajno boravili mnogi poznati ljudi. U rubrici SPLIT 1700 probudit' cemo sjećanja na neke ljude i događaje.

TONČI PETRASOV MAROVIĆ (29. listopada 1934. - 22 travnja 1991.)
(5. godišnjica smrti)

"...JA SAM MASLINA I SRETAN SAM ŠTO SAM TO..."

Tonči Petrasov Marović rodio se u podmosorskom mjestu Mravinci. Školovao se u rodnom mjestu i Splitu. I dok su drugi iz njegove generacije odlazili (a neki se nikad nisu ni vraćali), Marović je rijetko putovao i tajno se vezao za ovaj kraj. Možda to i nije osjećao kao potrebu jer je mediteranska toplina Dalmacije, "more koje hoda", otoci, "smokva koju je Isus prokleo" kaštelsko polje i težaci, Salona i Palača sintetiziralo sve ono što mu je kao pjesniku i umjetniku bilo potrebno.

Marovićev opus nije bogat zbog prerane smrti, ali je vrlo raznolik. Pisao je pjesme u stihu i prozi, sonete, haiku, drame, kritike i feljtone. Objavljivao je u časopisima Vidik, Mogućnosti i Razlog.

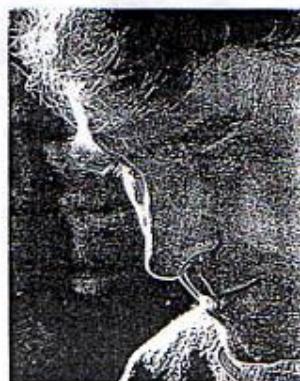
Pjesničku slavu stiče već u 23. godini pjesmom "Sonata za staro sustipansko groblje". Sustipan je, kao i Marjan, bio česta pjesnička "meta" pjesnicima i prije i poslije Petrasova. No, Sustipan će tek u Marovićevom izričaju postati Sudbina, i Opomena i Osuda.

Staro sustipansko groblje, tek koji korak od grada, bilo je vječno počivalište i slavnih i prokletih. Sada je tamo pustoš, "... prazna zemlja / ledina Judina...". Ali! "Nitko ne bi smio otkopavati mrtve", kaže Marović. U Petrasovićevim recima prepoznamo bol Šimićevu, toplinu Matoševu, mudrost Tinova i refleksiju Kranjčevićevu. Tematski, njegov opus se kreće od religiozno-filozofskih do metafizičkih, od antičkih do kršćanskih i etičkih. U njegovim pjesmama nalazimo moralnih beseda ("Ne možeš li biti dno / budi voda / ne možeš li biti čisti duh / budi čisti čovjek..."), skrušenih molitvi ("Bože moj daj mi / snaga sna snošljivosti..."), ali i pobune ("... bogovima koji me ne vide jer da me vide onda bi se smilovali a ne / me ovako strašnom ostavljeničeu kaznili i izazvali...").

Pjesme su to skrušenog intimnog obračunavanja koje rezultiraju snagom, letom iznad običnog životarenja, zemnih zadovoljstava i "svemirenja".

Marović je pjesnik klonuća, slutnji, a ponajprije pjesnik koji se boji neizbjegnog ("... Kako umaći / kud se umaknuti / Kako se vratiti / kad je unaprijed / pad i unazad ..."). Slutnja smrti rasla je s njegovom tjelesnom slabošću ("Dišem, i to nebo, i to nebo, prem nisam Bog, nema me, a ipak DIŠEM ... IZ... dišem... više ne ... d...").

Danas Marović leži na groblju u rodnim Mravincima. Na petu godišnjicu smrti sjetimo se njegovi riječi: "... ako sam trava / pustite me / mramor nije za me..."

Foto/ Č. Butina: T.P. Marović

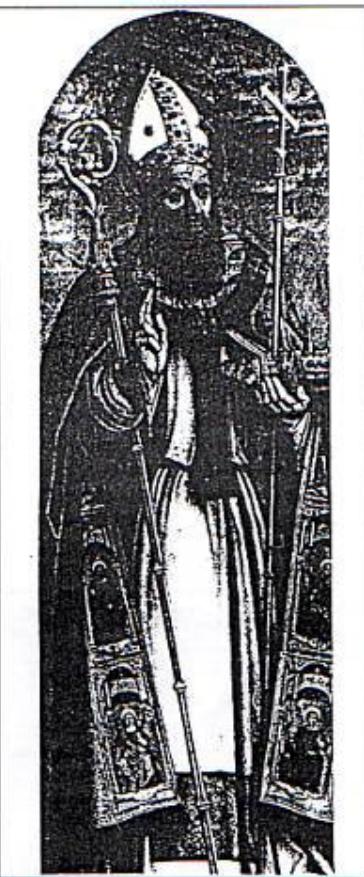

NAGRADE ZA DIZAJN KERAMIČKIH PLOČICA

Učenici iz odjela industrijskog dizajna dobitnici su nagrada za dizajn keramičkih pločica. Natječaj je organiziran u umjetničkoj školi u talijanskom gradu Modeni. Učenici su radili pločice u suradnji s prof. Mirom Radeljakom.

NAGRAĐENI RAD (ZLATNIK SV. DUJMA)

PRIJE SEDAMSTO OSAMDESET I DVIJE GODINE

Dajana Mratinić (2. b industrijski dizajner)

Naslonjena je na stup Peristila. Voli ovaj grad i njegovu prošlost s kojom je povezana dodirom. Zagrlila bi ga, ali ne smije, prolaznici bi se čudili neobičnoj djevojci koja grli stup, rekli bi da je vjerojatno tužna i osamljena.

Ali ona je sretna jer u sumrak čeka poziv starog prijatelja Duje. Pogleda u nebo: posljednje zrake sunca obasjavaju njegov vrh. Još samo trenutak i njegov će zvon potjerati bijele golubove u nebo. Slatka je njegova zvonjava, ispunjava djevojku radošću. Osjeća da je to poziv da posluša još jednu njegovu priču.

A priča je vrlo stara, na njoj je prašina mnogih stoljeća: "Bilo je davno, na istom ovom mjestu. Baš kao ti danas, zastao je jedan mladić. Zvao se Buvina. Volio je nebo i ptice, volio je život, volio je ovaj grad. Htio mu je dati nešto lijepo, ispričati mu priču o onome koji je lude učio voljeti. Mladić je imao dlijeto, imao je drvo i puno ljepote u svojoj duši. Noću je sanjao prizore iz "Biblike", a danju ih je prenosio u drvo. Napravio je dvadeset i četiri reljefa koji prikazuju život Isusa Krista. S puno ljubavi udahnuo je život likovima od drva.

Svaki je prizor obrubio nježnim pleterom. Radio je dok je bilo svjetlosti, a u sumrak se kroz Podrumre odlazio na Riva odmoriti uz šum valova i treperenje zvijezda.

Sve je bilo kao i ove večeri. Ponekad je i on želio zagrliti stup, proniknuti u prošlost i budućnost. Pričao je o jednoj djevojci koju nikad nije sreo, čekao je. Tako je i ostario, a nije saznao da je vrijeme bilo protiv njega, samo nekoliko stoljeća dijelilo ga je od nje. Ostavio joj je svoju priču, divne reljefe u orahovu drvu vratnici.

Ona je došla jednog dana u sumrak, na isto mjesto gdje je on čekao. Zakasnila je nekoliko stoljeća, ali našla je ljubav zapisanu u drvu. Možda će se netko rugati što je sama i što grli stup, ali ona je sretna jer osjeća ljubav".

Ispričana je još jedna priča. Djevojka sretna odlazi kroz Podrumre na Riva promatrati zvijezde i slušati šum valova.

NAGRADE LITERATIMA I LIKOVNJACIMA NA SUDAMJI

Povodom Dana grada Splita u splitskoj je katedrali upriličena svečanost na kojoj su dodijeljeni zlatnici i srebrnjaci s likom sv. Dujma. Među 35 nagrađenih 8 ih je iz naše škole. To su Dajana Mratinić, Nina Bešlić i Davor Franić (literarni rad), te Ivan Putnik, Robert Jozić, Zdenko Galić, Pjerina Lisičar i Andelko Titlić (likovni rad). Čestitamo!

TISUĆU I JEDNA NOĆ

Nagradeni rad (srebrnjak sv Dujma 96)
Davor Franić (3. a grafika)

Cijede se kapi niz prozore ogradene željezom ... U zraku miris kiše. Ova noć mnogo toga skriva, a mjesecina polako puzi po vlažnim kamениm blokovima od kojih je nastala ova kuća, ulica, trg i grad. Oni imaju svoje "istorije", toliko toga skrivaju, više nego zamisliti mogu. Toliko priča, smijeha, tuge, radošti, plača, pjesama ... toliko toga znaju. Kraj njih su prolazile divlje horde, prodavalo se roblje. Marulus je šetao u ruci s papirom koji je čekao stih. Ovi zidovi upili su toliko suza, kiše, topline sunca i ljetne žege!

Dotaknuo je kamen bogataš, plemič, stranac i ruka djeve bajne. On još uvijek стоји тамо, prkos vremenu i vandalizmu i kao da želi upitati: Koliko još?

"Dodirni me, osjeti moja stoljeća, opipaj moje boje, osjeti toplinu koju nosim i odbojnu ti hladnoću. Imam više priča od ijedne knjižnice ... Nasloni uho, čut ćeš more, stihove "Judite" ... Kamen sam, a toliko toga ne znaš o meni."

Noć je vlažna, žuto svjetlo lagano treperi a srebrna svjetlost pravi mi put i vodi natrag po dobro znamenim ulicama do kuća koje skrivaju stoljeća i stihove čovjeka čiji kip otkriva radoznala mjesecina.

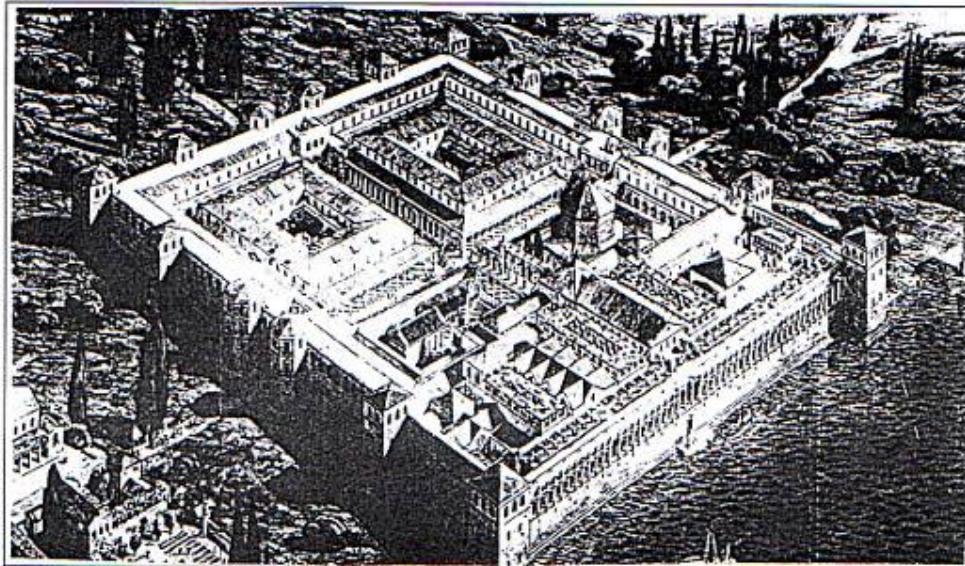
VRATNICE

Nagradeni rad (srebrnjak sv Dujma 96)
Nina Bešlić (2. b industrija)

Vrata poput biblijske priče uklesana u masivno drvo stoje kao granica između ovoga i onoga svijeta, između naše sadašnjosti i vječnog života. Iz tog tamnog čistilišta prema dnu vode duge hladne stepenice naše stvarnosti. Druge vode prema gore. Kad se njima nesigurno popnemo i uđemo u jezgru božanskoga, ispred nas stoji svjedočenje koje je postojalo prije, koje postoji sada i koje će vječno postojati.

Razigrane, vješt izrezbarene figure kreću se, rade, spavaju, osjećaju. Čas grčevita i turobna lica, čas ozaren osmjesi pokušavaju nam nešto reći. Pokušavaju nam pokazati put ka svjetlosti. Ka svjetlosti u kojoj će se sjediniti sve duše ljudi, gipko se hvatajući za zlatnu nit činit će jedan dokaz, jedno svjedočenje.

Pokušavajući shvatiti male razigrane figure, figure slične nama, mislima lutam za čime srce žudi. Skupljam hrabrost, široko otvorenih zjenica prilazim oltaru da primim svoje zaslужeno pomilovanje.

Ekskluzivna čakula s GIBONNIJEM

"...Ja ustajem - nebesima - zahvaljujem
što sam s vama sada tu
Dobri judi

Noćas vaša ljubav sa mnom putuje..."

ARTLIST: Mnogi Vas nazivaju posljednji "glazbeni romantik". Je li to dio imagea ili je dio Vaše osobnosti?

GIBONNI: Ne znam što bi to točno značilo... Nisam o sebi nikad tako razmišljaо. Ako ćemo sve dijeliti crno - bijelo, onda jesam... Ipak, nisam ortodoksan u emocijama.

ARTLIST: Napisali ste glazbu za predstavu "Hamleta" (HNK u Splitu). Možemo li očekivati još sličnih projekata i za film?

GIBONNI: Nažalost, danas se u Hrvatskoj proizvodi malo filmova. Uf! Jako bih volio raditi filmsku glazbu. Trenutno radim glazbu za film Branka Čikatića koji se snima u SAD.

ARTLIST: Koji je bio Vaš najsjajniji trenutak u karijeri do sada, u koji u privatnom životu?

GIBONNI: 17. XII. 1993. moju pjesmu "Mi smo privaci" proglašili su za hrvatsku olimpijsku himnu. Tada sam upr. bio jako sretan jer ostaje nešto trajnije... A u privatnom životu sretan sam svaki dan... srećem ljudi, to je sreća...

ARTLIST: Da se ne bavite glazbom, biste li nastavili kiparsku karijeru? Jeste li u vrijeme školovanja u našoj školi imali neke svoje uzbore?

Gibonni u razgovoru s bivšim prof. N. Džajom u školskoj knjižnici

GIBONNI: Bih nastavio bih se baviti likovnim radom. Čak sam ertao i uspješno prodavaо slike preko jedne galerije u vrijeme dok mi je teže išlo s glazbenom karijerom. Dok sam bio učenik volio sam, a i danas volim S. Dalija.

ARTLIST: Vjerujete li u sudbinu?

GIBONNI: Sve može biti sudbina... Svaki posao koji čovjek radi može biti sudbina. Svećenik i umjetnik imaju poziv.

ARTLIST: Čega se bojite; bolesti, neuspjeha...

GIBONNI: Svega! Znam da nisam Bogom dan... Znam da nisam napravio ništa novog, npr. nisam izmislio impresionizam. Ja sam samo objedinio mnogo različitih stvari...

ARTLIST: Vjerujete li u ljubav na prvi pogled?

GIBONNI: Vjerujem u zaljubljivanje na prvi pogled, a za ljubav treba vremena.

ARTLIST: Najčešće pjevate o mđurim i nevremenim ljubavima. Vjerujete li u ljubav i što Vam ona znači u životu?

GIBONNI: Ja sam esteta. Ima u mojim pjesmama i nježnost... Ako pjesmom ljudima popravim dan, to je umjetnost. Daj Bože da je to umjetnost!

ARTLIST: Postoji li Vaša cesarica? Mislite li da je "Cesarica" Vaš do sada najveći uspjeh?

GIBONNI: Moja cesarica je u mojoj glavi. A pjesma "Cesarica" je moja do sada najuspješnija pjesma, iako ja mislim da imam i boljih koje su manje poznate. "Cesarica" je ušla u narod ... bio je to takav trenutak, takvo vrijeme.

ARTLIST: Kad niste na turneji i kad doma ne skladate gdje izlazite i s kim se družite?

GIBONNI: Imam širok spektar prijatelja, od intelektualaca svjetskog glasa do nepoznatih.

ARTLIST: Što mislite da je važno za karijeru: rad i talent, dobar meneder, nastup na nekom jakom festivalu, dobar izgled, sreća ...

GIBONNI: Mislim da je najvažnije sebi postaviti jake kriterije i visoke standarde. Važno je nakon toga biti sebi sudac i biti zadovoljan sobom. Držati ama baš do svačijeg mišljenja nije dobro ... Kod nas je još uvijek svadba vrhunac zabave ... pjesme tipa krčme, vina... Zato standarde i nije lako postići. Mislim da nije "jeftino" to što radim. Malo tko zna da sam ja prvi u Hrvatskoj izdao svoje pjesme na pismu za slike (dvije je Gibonni darovao školi, op. a.), da je jedan dubrovački zbor moju "Ceasricu" prepjevao na latinski i s njom pobjedio negdje u Europi, da pjesma "Lipa moja" ima velikog uspjeha u džez verziji ... Ja sam po određenju rocker, ali glazba je glazba. I nije važno oružje, važno je dobiti rat. Ne pripadam nikakvim klanovima. Ja sam lav - samotnjak (roden je u znaku lava op. a.). Na kraju će se izravnavati računi počinjenih djela. I ja nisam dobar zbog drugih, već to nastojim biti zbog sebe.

ARTLIST: Kakvu glazbu privatno sluštate i koji su Vam glazbeni uzori?

GIBONNI: Moji uzori? Ha, ha... Različiti su : od športa do glazbe... A i moja pjesma može nastati nakon dobre utakmice, dobrog filma, knjige... Pišem kad sam "himnički" raspoložen. Inače, privatno slušam svašta.

ARTLIST: Koje vrline cijenite, a koje osuđujete?

GIBONNI : Cijenim kad se ljudi "nadu". Iznevira me i ne volim kad se napame i na brzinu o nekomu ili nečemu sudi. Sve nevolje počinju iz prebrze prosudbe.

ARTLIST: Imate li Vi neku skrivenu mamu?

GIBONNI: Imam ih mnogo! Volim sve što ne valja. Ali, naučio sam sebe držati na lancu ... Znate, najlakše je biti svetac u zatvoru. Nisam patrijarhalan i konzervativan. Cijenim slobodu duha. Etiketiranje je preusko za moj duh, ali ako se ne držimo vrijednosti bit će Sodoma i Gomora. Znate, moj

dјed po majci je Poljak koji je početkom stoljeća pješice došao iz Rusije do Splita. To može samo lud čovjek! A za sve to treba i snaga. Moj dјed s očeve strane na vesla je otplovio Hvar kako bi osvojio curu. Eto, ta snaga i borbenost je i u meni. A Split ne dozvoljava prosječnost. Ovdje je sve ekstremno.

ARTLIST: Kakav ste bili učenik? Pamtitte li neki simpatični dogadjaj iz škole?

GIBONNI: Uvijek ћu pamtiti bliskost profesora i učenika. Završio sam odjel kiparstva, a sa mnom je bila i sadašnja vaša prof. Dijana Rošin. Glavni profesor nam je bio Radovan Duhović (sada u mirovini, op. a.). Jednom je rekao da u tadašnjih svojih tridesetak godina rada nije video manje talentiranog učenika od mene. Ipak, prof. M. Klarić (sada radi u Etnografskom muzeju, op. a.) i moja razrednica I. Šverko (sada predaje na fakultetu, op. a.) su me podržavali. Pitam se gdje li sad moj maturalni rad? Ako vidite neki najlošiji rad u kiparskoj radionici, znajte, to je moj! Ili ga je možda prof. R. Duhović ljutito bacio u more? Počeo sam se rano baviti glazbom. U trećem srednje bio sam u "Osmom putniku". Često sam zbog toga izostajao s nastave. Nikad nisam "picavao". Ali u četvrtom razredu imao sam 180 sati opravdanih sati. Međutim, zajedno s profesorima zajedno smo se nalazili u "Semafora" na kavi. Je li još tako? Već tada sam znao da je glazba moj izbor. Sjećam se prof. Antičević iz matematike kod koje sam uvijek imao jedan. Nisam imao pojma. Jednom je rekla da ona zna da mi nemamo veze, ali se barem trebamo truditi. Od tada sam stalno dizao ruku, dolazio pred ploču, rješavao zadatke - ali i dalje krivo! Ipak, trudio sam se!

Kad već govorimo o "Osmom putniku" moram reći da s tim momcima danas nemam nikakve veze. Bilo je to vrijeme mog sazrijevanja pred očima javnosti. Ne volim taj period svog života. Nisam bio zreo ni emotivno ni glazbeno.

ARTLIST: Jeste li Vi "zvijezda"?

GIBONNI: Nisam! Nitko u Hrvatskoj nije zvijezda ili smo svih pet milijuna, koliko nas ima, "zvijezde". Kad se netko u USA iz Harlema probije - to znači uspjeti i biti "zvijezda".

ARTLIST: Što trenutno spremate? Kakvi su Vam planovi?

GIBONNI: Uvijek nešto spremam i trudim se da bude dobro. U ovom poslu kao i u drugima važna je profesionalnost. Kod nas nema bolovanja. Ipak, nastavljaju suradnju s Oliverom. Njega vrlo poštujem i u njega vjerujem. Ne mislim da samo ja mogu svoje pjesme najbolje izvesti.

POST FESTUM JEDNE IZLOŽBE

Veljko Martinović (4. r fotografija)

"... kamen voli se arhajski, jer dodir je ta energija trajanja."

U zadarskoj Gradskoj loži talentiranosti predstavljeni su od 31. siječnja do 10. veljače radovi učenika odjela kiparstva Škole likovnih umjetnosti iz Splita.

Bilo je to prvo predstavljanje naše škole zadarskoj publici i drugi veći "izlazak" nakon prošlogodišnjeg u palači Sponza u Dubrovniku.

No, to nije sve! Planovi su daleko veći. Poglavitno zato što se bliži devedeseti rođendan ove škole. Naime, škola je osnovana daleke 1907., mijenjala je imena, programe i lokacije, kroz njene klupe i radionice prošla su, bilo kao đaci ili profesori, mnogi poznati hrvatski likovni djelatnici. Brojne izložbe, projekti, priznanja i pohvale koje su pristizale ili pristižu dokaz su kvalitete nastave i

mladih generacija.

Ali, vratimo se samoj izložbi. U prekrasnim prostorima Gradske lože pored skulptura predstavljeni su i crteži učenika istog odjela. Ipak, skulpture su privukle veću pozornost. Možda zato što je kamen praelement? Možda zato što pogrešku učinjenu dlijetom i čekićem teško možeš "izbrisati" za razliku od brisanja gumicom ili premazivanjem novom bojom? S kamenom se odnosиш pažljivo...

"Vjerujemo dodiru", piše u katalogu izložbe prof. Jasenka Žuvela Splivalo. Zaista, topli ljudski dodir ruke iz tvrdog sirovog kamena oslobađa zarobljenu ljepotu...

KOMPJUTORI (KONAČNO) U ŠKOLI

Ministarstvo prosvjete i športa konačno je poslalo pet kompjutora i našoj školi. Kompjutori su smješteni u prostorijama grafičkog odjela i ne može se k njima u svako doba, što je i logično. Međutim, učenici ostalih odjela izrazili su blago negodovanje poradi toga, ali se nadamo da će se uskoro i ostali odjeli "kompjutorizirati".

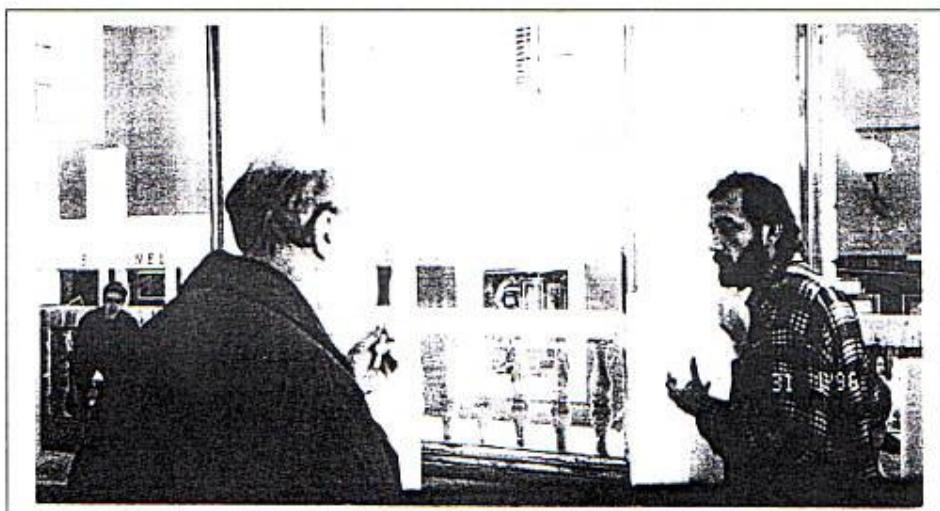

foto: Veljko Martinović (4. a foto) - izložba u Zadru

MARULOVI DANI 96

Od 22. - 30. travnja održani su 6. Marulovi dani - kulturna manifestacija mladih naše županije. U manifestaciju se uključila i naša škola na nekoliko načina. U okviru natjecanja mladih literata i scenskog izraza naši učenici ostvarili su lijep uspjeh. Nino Smojver dobitnik je nagrada za literarni rad, a dramska družina ARTIST je osvojila simpatije publike i nagradu prosudbene komisije. Treba napomenuti da je glavni plakat ove manifestacije mladih izradila naša prof. Svetlana Paligorić Miše.

U okviru Marulovih dana škola je imala i dvije izložbe. Prvo, dogadjanje bilo je 23. travnja na Peristilu, a bilo je posvećeno majstoru Buvini i 782. godišnjici postavljanju vratnica. Učenici kiparskog odjela izložili su svoje reljefe na prostoru od 10 m Peristila. Složeni reljefi asocirali su na vratnice katedrale. Učenici literarne družine čitali su svoje tekstove inspirirane Splitom i Buvinim vratnicama. Sve ovo je organizirao prof. Paško Ćule.

Druga izložba je bila u organizaciji Gradske knjižnice Marka Marulića. Naime, učenici odjela industrijskog dizajnera, vodeni prof. Miron Radeljakom, predstavili su se radovima u keramici. Izložba je bila otvorena od 23. travnja do 3. svibnja u prostorijama knjižnice Bol - Plokite. Plakat za ovu izložbu izradio je prof. Nikola Skokandić.

J. Beneta na "Marulovim danim"

Foto/Jana Karolija (2. a foto) : Otvaranje izložbe

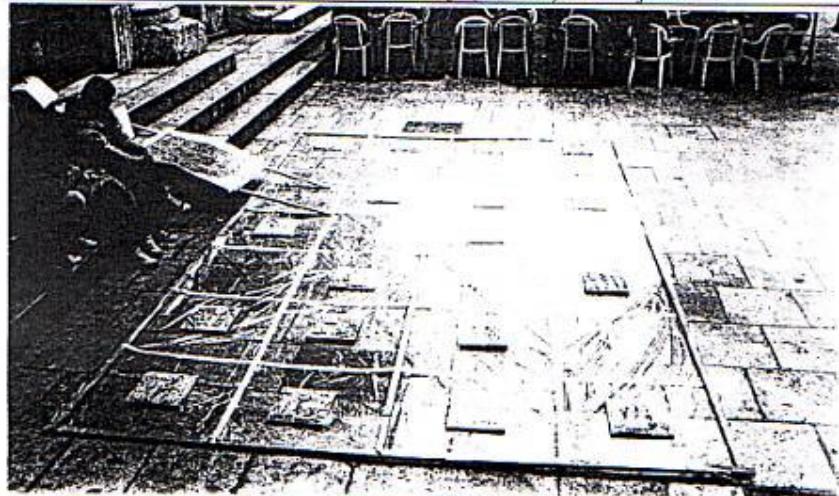

Foto /Jana Karolija (2. a foto) : Dogadjanje na Peristilu

" THINK POSITIVE !"

Tisja Kljaković (2. b slikarstvo)

Prof. Jasenka Žuvela Splivalo ove je godine proputovala čitavu Europu, a vidjela je i SAD. Kako bismo saznali povode njenih putovanja znatljivo smo joj pokucali na vrata s pitanjima u ruci.

Artlist: Profesorice, često niste u školi?

JŽS : Posljednju godinu često izostajem, ali to je pridonijelo promidbi naše škole i izvan Europe. Možda niste znali da ja predajem engleski I gimnaziji koja je članica UNESCO -vog projekta Udržena škola (ASP) koji se bavi očuvanjem prirodne i kulturne baštine. Imamo sreću što živimo u gradu koji je time bogat.

Artlist: Gdje ste sve putovali?

JŽS : Prvi susret mladih vezan uz navedeni projekt bio je u Bergenu (Norveška). Sa mnom je bio učenik iz Dubrovnika i jedna učenica iz I. gimnazije. Vodila sam grupu engleskog govornog područja. Zbog uspješnog rada pozvana sam u Pariz kao delegat Hrvatske na UNESCO-voj generalnoj skupštini. Nakon toga mi je ponudena izrada priručnika za učitelje koji će prezentirati svjetsku baštinu u školama.

Artlist: Bili ste i na famoznoj izložbi...

JŽS: Da, P. Cezanna. Bio je to kulturni dogadjaj sezone.

Artlist: Otkrili smo da Vas zanima tehnika...

JŽS: Da, napravila sam projekt za učenje engleskog uz pomoć kompjutera. Taj projekt sam predstavila u Salzburgu i nakon toga pozvana sam u SAD. Na Kansas University održan je seminar za mentore engleskog jezika i tu sam predstavila svoj projekt. Sada sam pozvana u Budimpeštu...

Artlist: Što ste sve radili glede promoviranja naše kulture u svijetu?

JŽS: Gdje god sam putovala i imala predavanja pomoću dijapositiva predstavljala sam umjetnost i kulturu Dalmacije i Hrvatske. Mnogi su to ocijenili zanimljivim pa sam pozvana u Češku i Italiju.

Artlist: Zasluzni ste za očuvanje mozaika u središtu Dioklecijanove palače.

JŽS : Zasluga je to također učenika I gimnazije i naše škole. "Mali Rimljani", kako ja zovem te učenika jer se za vrijeme projekta oblače u toge, postali su zaštitni znak. Njihovom zaslugom otkrivena je ljepota tog mozaika, a daljnju skrb oko zaštite preuzeo je Državna uprava za spomenike.

Artlist: Uz taj projekt je održan i performance.

JŽS: Da, Petar Grimani, sada student u Firenci i nekadašnji naš učenik, organizirao je mnoga događanja. Predstavljen je i UNESCO-v bilten br. 2 čiji sam jedan od autora. Bilten je razaslat u 130 zemalja i tako se spominje i naša škola.

Artlist: Posjetili ste i umjetničku školu u Modeni. Jeste li primijetili nešto zanimljivo?

JŽS: Naša škola ima više odjела. Da, sudjelovali smo na zajedničkoj izložbi keramike i osvojili smo 2 nagrade. Upravo ih prof. Miro Radeljak i ja odlazimo preuzeti. Prof. Radeljak je s učenicima radio zajedno na dizajnu nagradenih radova.

Artlist: Kakvi su vaši daljni planovi?

JŽS: Potkraj svibnja u Dubrovniku se održava susret Mladih svjetske baštine (europski). Bit će prisutno tridesetak zemalja. Jedan od organizatora je i naša škola, I i II gimnazija iz Splita i dubrovačka gimnazija. Nekoliko naših učenika i iz I gimnazije izvest će prigodan program i predstaviti povijest Splita. Sve će biti na engleskom. Tu je i izložba Mail - art Copenhagen 96. Taj danski grad je ove godine kulturna metropola Europe. Naše već spomeute tri splitske škole i tri škole iz Danske faksovima su izmijenili postere, a nakon toga su ti posteri predstavljeni na izložbi u Muzejskom prostoru za Sudamiju.

Pred kraj razgovora prof. Jasenka nam je priznala da joj je tajna želja bila postati fotografom. Zaљubljena je u Split i stoga nam poručuje "Think positive!". Ako mislimo dobro, vjerojatno ćemo i činiti dobro. To je bio i moto našeg razgovora, ali i njenog profesorskog poziva.

UNESCO EUROPEAN WORLD HERITAGE - Dubrovnik

Na susretu u Dubrovniku i na projektima zaštite baštine kao gosti / promatrači sudjelovali su i učenici naše škole: Lučev Lidija, Frančić Davor, Bužančić Ivana, Markov Andrijana i Ivačić Marina. Ovaj projekt vodi naša prof. Jasenka Žuvela Splivalo i oni će nam o svim događanjima pričati u idućem ARTLISTU.

ČIŠĆENJE ANTIČKIH MOZAIIKA

Realizacija projekta "21. proljeće - Mozaik u Bulićevoj ulici" vođen je pod nazivom Globalno proljeće - Primavera globale. U projektu su sudjelovali i učenici naše škole. Oni su čistili antički mozaik od otpada i korova. Istodobno se odvijala instalacija izložbe Split Satelit Program, a prvu intervenciju izveli su Petar Grimani i Vinko Pelicarić (bivši i sadšnji učenik naše škole).

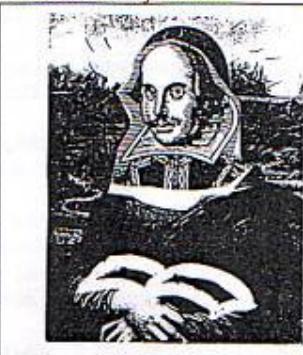
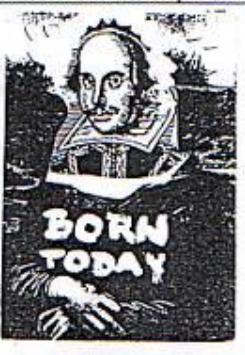

prof. Jasenka Žuvela Splivalo s

učenicima uređuje mozaik

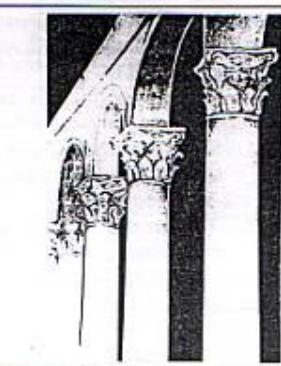
SHAKESPERARE, HAPPY BIRTHDAY TO YOU

Za rodendan velikog Willia učenici su vrlo simpatično uredili pano i poslali različite poruke poput: "Mirno spavaj kao Romeo i Julija", "To be or not to be, pitanje je kad!", "Imaš li snage ugasiti svoj 432 svijeće?", "Da ti je samo znati što su sve nazvali po tebi!". Autorice su bile prof. Jasenka Žuvela Splivalo, Alieta Monas i Marica Butina te učenici.

MANIFESTACIJA MAIL - ART

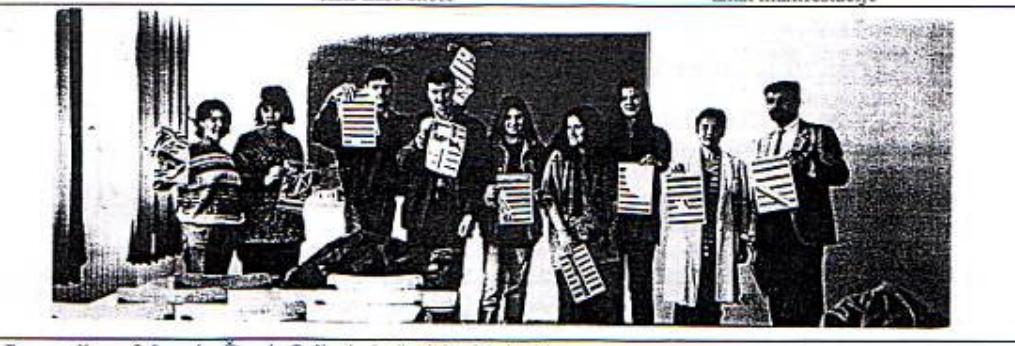
Mail - art je naziv jedne od akcija kulturne manifestacije Copenhagen 96. u koju su se ove godine uključile i tri splitske srednje škole: Prva i Druga gimnazija te Škola likovnih umjetnosti. Škole su faksom razmjenjivale plakate velikih dimenzija, a čiji su autori učenici spomenutih škola. Projekt Mail - art tek je početak vrlo aktivne suradnje dvaju gradova.

faks naše škole

znak manifestacije

Ravnatelj, prof. Jasenka Žuvela Splivalo I učenici primaju faksove

Razgovor sa samozatajnim maturantom kiparskog odjela i budućim svećenikom Mladenom Matijacom:

BITI SVEĆENIK NE ZNAČI BITI IZVAN SVIJETA. DAPAČE, TO ZNAČI BITI ZA ČOVJEKA

Veljko Martinović (4. a foto)

ARTLIST: Kad si o pozivu svećenika počeo ozbiljnije razmišljati?

MLADEN: Bilo je to u drugom srednje. Ne, nemojte misliti da mi se desilo neko čudo, nije bilo ništa revolucionarno. Bilo je puno malih, ali važnih stvari koje su u meni sazrijevale... I još to traje. No, moja je odluka čvrsta! I sa sobom sam rasčistio. Danas više nemam dvojbe.

ARTLIST: Ima li u tvojoj obitelji još svećenika? Je li to neka tradicija?

MLADEN: Bilo ih je, koliko ja znam, osam. Još ih ima živućih na nekim župama. Mi smo, ne samo tradicionalno, dobra vjernička obitelj.

ARTLIST: Misliš li završiti bogosloviju i biti laik ili ćeš se zaređiti?

MLADEN: Odlučio sam biti svećenik. Za sada me ne zanima ništa drugo. Nisam razmišljao o tome hoću li biti član nekog reda ili ne. Danas mi je najvažnije da budem svećenik. Razgovarao sam sa duhovnikom i rektorm na splitskoj teologiji. Drago im je da se mladi ljudi samovoljno i rado odlučuju odazvati ovom pozivu. To se, na žalost, ne dešava baš često, ali ih ima.

ARTLIST: Što kažu roditelji, prijatelji?

MLADEN: U početku su mi govorili da razmislim, da to nije jednostavna i laka odluka. Prijatelji drže da sam previše povučen, ozbiljan, miran. Možda su u pravu. Imam još jednog mladeg brata. No, on je drugačiji od mene. Ne vjerujem da on razmišlja o tome kao ja.

ARTLIST: Ti ipak nisi tako povučen. Sviraš u kulturnom društvu, voliš i baviš se glazbom. Na maturalnoj zabavi svirao si "ludi rock". Kako to protumačiti?

MLADEN: Pa, kad postanem svećenik to ne znači da se ja opraštam od svijeta, od ljudi... Dapače, to znači biti s ljudima. No, volio bih se i dalje baviti glazbom. Ali drugačijom. Možda osnujem bend na bogosloviji. Što mislite o tome?

ARTLIST: Zanima li te neki poseban vid rada u svećeničkom zvanju: misionarstvo, humanitarni rad, propovijedništvo, kontemplativni život...

MLADEN: O tome za sada ne razmišljam. Znam da svećeništvo sve to mora objedinjavati. Koliko ču ja u tome uspjeti... ne znam. Ipak, odluka je moja čvrsta.

ARTLIST: Današnji svijet je svijet materijalizma, karijere, užitaka. Nije lako svemu tome odoljeti, ne biti dio svijeta.

MLADEN: Za sve je potrebna volja, a nadasve hrabrost i snaga. Želim i nadam se da će imati

onoliko snage koliko imam volje. I sve će biti dobro. Zar za svjetovni život takoder ne treba volje i snage? Zamislite jedan brak bez ljubavi, djecu u takvom braku... Kako ima dati odgoj? Uz volju i hrabrost potrebna je i odgovornost. Kao što je sloboda bitna za čovjeka, tako je i odgovornost. Ja sam odabrao i za to sam odgovoran. I ne znam zašto ste sa mnom željeli intervju. Zašto sam vam zanimljiv?

Mladen je uz veliki napor odgovarao na pitanja. Misli da ima i zanimljivijih stvari i osobu nego što je on. Možda? I prepustili smo ga njegovom alatu i prašini dok se iz velikog kamena polako nazirao lik Krista - njegov maturalni rad. I ne samo to...

Foto/ V. Martinović

NOVE STRUČNE KNJIGE U ŠKOLSKOJ KNJIŽNICI

prof. Vanja Škrobica

1. ENCIKLOPEDIJA HRVATSKE UMJETNOSTI (A - Noe) ; Zagreb, 1995.
2. RAPHAEL, Pariz, 1962.
3. UVOD U LIKOVNO MIŠLJENJA, Bačić - Mirenić; Zagreb, 1994.
4. UMIJETNIČKE AVANGARDE XX ST. ; M. De Micheli ; Zagreb, 1990.
5. PHAROS - ANTIČKI STARÍ GRAD ; Zagreb, 1995.
6. KONZERVIRANJE I RESTAURIRANJE MUZEJSKIH PREDMETA ; Zagreb, 1975.
7. KONZERVIRANJE MUZEJSKIH PREDMETA I UMIJETNINA ; Zagreb, 1975.
8. OSNOVE INDUSTRIJSKOG DIZAJNA , Danielle Quarante ; Zagreb

*Intervju s bivšom učenicom i mlađom modnom dizajnericom
Anisijom Jerčić*

DOBRE VIBRACIJE HRVATSKE MODNE SCENE

Marijana Tokić (3. b slikarstvo)

ARTLIST: Ti si završila našu školu. Poslje si upisala Tekstilno tehnički fakultet i postala si modni dizajner. Reci nam kakvi su bili uvjeti za upis?

ANISIJA: Velik broj mlađih razmišlja o zanimanju mlađog dizajnera. Školovanje za to se vrši na navedenom fakultetu u Zagrebu. Možda će vam se učiniti da je upis nemoguć. To je zabluda. Neka vas ne obeshrabri ni mali broj primljenih, a ni govorkanja da za upis treba nešto više od talenta (veze, npr.) Moj savjet je: pouzdajte se u svoj talent i svoj rad.

ARTLIST: Kako izgleda prijamni ispit?

ANISIJA: Prijamni traje tri dana. Prvi dan se crta kompozicija (stolica, tkanina, boca...) slobodnom tehnikom. Drugi dan se crta ljudsko tijelo (živi model), a treći dan se kreira odjeća ili tkanina prema vlastitim idejama.

ARTLIST: Koji predmeti su važni za studij?

ANISIJA: Nema predmeta koji nije važan i koristan. Poglavitno stručni, a među njima ističem crtanje i slikanje. Zato vam preporučujem da radite i na boljem prosjeku ocjena jer je i to vrlo važno pri samom startu i upisu.

ARTLIST: Kakve su perspektive tvog zanimanja u Hrvatskoj i u svijetu?

ANISIJA: Bez razvijene tekstilne industrije nema ni dobrog modnog dizajna. A mi takvu industriju nemamo. Dakle, za sada ne možemo govoriti da je ovo elitno zanimanje u našoj sredini i o uspjehu možemo još sanjati. Ipak, svaki uspjeh ne dolazi preko noći.

ARTLIST: Može li Split postati modno središte Hrvatske? Postoje li šanse da se takav fakultet otvorí i u Splitu, poglavito zbog mlađih talenata?

ANISIJA: Hrvatska modna scena postoji. Kakva je, to je već drugo pitanje. Ima naznaka da se kreće nabolje. Mnogo je mlađih ambicioznih i sposobnih ljudi koji su počeli oplemenjivati hrvatski modni dizajn. Velik je broj originalnih i zanimljivih ideja. Pričekajmo, vrijeme je pred nama, čutimo dobre vibracije. A što se tiče uspjeha vani, tamo je mnogo darovitih kreatora. Trebamo biti realni i odlučiti se rad vani i biti jedan od mnogih ili čekati (realniji) uspjeh u svojoj sredini i zemlji.

A što se tiče otvaranja fakulteta u našem gradu, za sada su šanse nikakve. Za takav fakultet potreban je bogat grad jakog društvenog i kulturnog života, druga učilišta itd. Za sada se Split mora zadovoljiti što su mu ulice prave modne piste. Splicanke koje nose svoje ili tude modele ili koje kombiniraju odjeću onako kako žele nisu opterećene uspjhom po svaku cijenu.

kreacije Anisije Jerčić

DOMIJADA 96

U svibnju je u Čakovcu održan susret učenika iz učeničkih domova Domijada 96. Splitski ženski dom predstavljale su, između ostalih, i učenice naše škole: Katarina Tomaš, Ana Filipović i Edita Brtan.

Ja tako mislim

Jedan jedini život

Gorana Ružić (3. b slikarstva)

Roden je u nepoznatom selu kao dijete jedne seljanke. Odrastao je u jednom drugom selu gdje je do svoje tridesete godine radio u tesarskoj radionici. Potom je tri godine bio putujući propovjednik.

Nikada nije napisao knjigu. Nikada nije zauzimao neki položaj. Nikada nije imao obitelj niti je posjedovao kuću. Nije pohađao visoku školu. Nikada nije bio u nekom velegradu. Nikada nije putovao tri stotine kilometara od mjesta u kojem je rođen. Nije imao ni jednu od onih stvari koje se obično povezuju s veličinom. Nije imao nikakvih pismenih prepovraka osim sebe samoga.

Imao je samo trideset i tri godine kada se struja javnog mnenja okrenula protiv njega. Njegovi su se prijatelji razbjezali. Predan je

svojim neprijateljima te je prošao kroz iskušavajuća izrugivanja. Pribijen je na stup između dva razbojnika. Dok je umirao, krvnici su se kockali za njegovu odjeću, jedinu imovinu koju je imao na zemlji. Kad je umro, položen je u posuđen grob zahvaljujući samilosti jednog prijatelja.

Dvadeset je stoljeća došlo i prošlo, a on i danas ostaje središnja ličnost ljudskog roda i predvodnik čovjekovog napretka. Sve vojske koje su ikada stupale, sva brodovlja koja su ikada plovila, svi parlamenti koji su ikada zasjedali, svi kraljevi koji su ikada vladali - nisu utjecali na čovjekov život na ovoj planeti kao ovaj jedan jedini život.

LIDRANO 96

Iza nas su natjecanja u literarnom, dramskom i novinarskom stvaralaštvu učenika osnovnih i srednjih škola. Najveći uspjeh iz naše škole ostvarila je učenica Tisja Kljaković (s humoreskom "Plavo odmara oči") i naš ARTLIST kojeg je prosudbena komisija (na razini županije) predložila za najveće državno priznanje. Finalno državno natjecanje održat će se u Dubrovniku krajem svibnja. Dramska skupina ARTIST je na razini županijskog dijela natjecanja ocijenjena kao najbolja, a izveli su pučku igru "Udaja Marice dotarice". U igri su igrali: Jasmina Beneta, Issa Vojković, Ivana Čulić, Mate Tomicić i Milivoj Modic. Također treba napomenuti da se Hana Lukas (koja paralelno pohađa našu školu i 2. gimnaziju) plasirala na dražavno natjecanje s tekstrom "Čempres i zima".

ARTISTI NA LIDRANU 96

Putopis:

Ekskurzija u Prag i Beč via Budimpešta

Kate Mandarić i Višnja Mach

Ponedjeljak i polazak. Korak do sna ili kilometri sna, tko zna? Prva meta Budimpešta! I plavi valovi Dunava. I utvrde Budima i Pešte ... Palače zlatne, mostovi, trgovci... Muzeji i galerije. U njima slike impresionista, boje... boje... Navečer smještaj u hotelu "Olimpija".

Hotel je izvrstan, mi umorni, ali ne toliko da ne bacimo pogled s balkona na svjetla u noći.

Hotel je pun naših vršnjaka iz Lijepa naše. Druženje u noći... Nova prijateljstva i simpatije. A sutradan novi putevi pred nama i svi vode u Prag.

Zlatni! Zlatni Prag! Ostajemo bez daha pred starim zdanjima, Gradskom vijećnicom, parkovima i skulpturama čeških junaka, kraljeva i književnika, Crkve i njihovi zvonici. Stari grad, Karlov most... Zlatna ulica i sjećanje na famoznog Kafku. Prošlost se budi pred nama, vodič nas zasipa podacima. A mi, pomalo umorni, pomalo sprirznuti, otežalih nogu i prazna želuca jedva čekasmo odmorit se i ispružit se.

A sutradan isto: muzeji, galerije, trka od dućana do pivnica, horror vodič... Moramo priznat da su neki "picali" i da su se radije zadržavali po hotelskim sobama, kafićima i klubovima. Možda nisu shvatili da su u Pragu zlatnom, jednom u životu. Ili eventualno dvaput. Tko zna hoće li nas život opet tamo dovesti, i u kojem društvu? Šteta! A moglo je biti bolje, zabavnije, bogatije...

A nakon Praga Beč. Njega propustimo razgledati... Opet, šteta!

Autobus bogat atmosferom. Glazba s gitare, veselo smijeh mladosti i bezbrižnosti.

Jer : "I tada bijaše kao nikada i

kao uvijek:
podimo tamo gdje nas ne
čeka ništa
i nadimo sve što nas tamo
očekuje" (P. Neruda)

Performance u školi? Da! Prvi put...

ekipa iz 4. foto

Ljubitelji multimedijских spektakularних projekata mogli su 11. ožujka uživati u jednom takvom. Naime, u školi je održan performance prema ideji Veljka Martinovića (IV foto), a u realizaciji učenika iz IV razreda fotografskog odjela. Oraštanje od prekrasnog, neponovljivog, i nezaboravnog perioda života u školi učenici su izrazili na originalan način.

Sam performance bio je kombinacija osmišljenih nastupamodela, (Koraljke, Lane, Dražane, Vesne, Alme i Ananarije), svjetlosnih efekata, odgovarajuće glazbe, projekcije dijapositiva itd. Cjelokupni je projekt bio uspješan. Dapače, kritike prisutnih učenika i profesora su i više negopovalne. Ipak, nije baš dobro što je izostala.

potpora učenika i gospode profesora koji su (po dobrom starom običaju) sumnjali da je IV foto u stanju nešto takvo organizirati.

A što kaže sam autor?

"Nadležni... hodnik su oživili učenici 4. razreda među kojima je foto imao najveću ulogu. Mračni hodnik... Zvučni i svjetlosni efekti... Na jednom zidu izmjenjuju se prekrasni slajdovi. Cesta života = sag. Po njemu juri dječji autić na daljinski. Press team je dobro funkcioniраo: Majac i Zdravac!

Kristina kamermanac! Svirka uživo. A poruka? Zna se: čahure bačene po cesti - ocjena bačen život / "bez veze"... hvala maturantima na sudjelovanju, profesorima (onima koji su bili) na potpori i obećavam bit će još."

Foto/ Zdravka Koljanin (4. a foto):Veljko otvara performance

IZLOŽBA FOTOGRAFIJA VELJKA MARTINOVIĆA

Pred Božić je u školi postavljena izložba fotografija Vejlka Martinovića. Izložene su fotografije nastale u zadnje četiri godine. Motivi su raznoliki: život u staroj i novoj školi, preuređenje i adaptacija nove zgrade, portreti učenica... Bila je to prva Veljkova izložba, a vjerojatno ne i posljednja!

MLADE POETE

Čempres i zima

Hana Lukas (2. b slike)

U ledenoj dolini sna
Jedan čempres caruje.
Sam.
Sebi.
U ledenoj dolini sna
jedan čempres
ljubi. U dolini.
I bjelini.
I dolina i čempres
bijeli samuju.
I sanjaju...
... boje.

IN MEMORIAM

ŽELJKO RADMILOVIĆ (1919 - 1996)

Željko Radmilović studirao je kiparstvo u klasi prof. Frane Kršinića na ALU u Zagrebu, a kasnije se specijalizirao kod prof. Antuna Augustinčića. Od svoje prve samostalne izložbe u Zagrebu 1951. izlagao je na brojnim samostalnim i skupnim izložbama. Bio je član HDLU - a od 1952. Bavio se i pedagoškim radom. Odgojio je generacije studenata (na ondašnjoj Višoj pedagoškoj školi) i srednjoškolaca (u Umjetničkoj školi) u Splitu. Njegovi sugrađani pamtiće ga po skulpturama velikih dimenzija koje se nalaze pred zgradom općine i u gradskoj luci.

Meduprostor

Zoran Zelenika (2. b slike)

Ponovno u hodniku
ne vidim kraj
lijevo vrata
desno vrata
moja zaključana vrata
i fluorescentni sjaj.
Kuda?
Ispod mene koraci teku
zastoj.
Opet miran dok misli.
Od prostora u sredini
rade podivljaju riječu.

Genije

Silvija Siminiati (2. b slike)

Samo crno i bijelo
nemaju kraja,
nemaju granica,
sve dok jedno drugom
u oči ne proniknu.

Zoran Boban: Portret

STRUČNI SAVJETI: Impregnacija papira

Impregnacija je svaki materijal koji se rabi da popuni ili izolira podlogu (platno, daska, metalna ploča...). Služi, dakle, da izolira podlogu od narednih premaza ako oni sadrže materijale koji se mogu oštetiti. Impregnacija ponekad služi da učvrsti neki materijal, kao tkanina ili papir. Ima više načina i postupaka impregnacije što ovisi o materijalu kojeg tretiramo. Ovdje donosimo samo jedan: rastvor želatina za papir.

Namjena: rastvor želatina je pogodan za impregnaciju papira jer on tada postaje čvrst pa se na njemu može tada čak i slikati. Stari majstori često su slikali uprave na impregniranom papiru.

Sastojci i količina: 1 list želatina i tri litre vode

Naputak za pripremu: Želatin se potopio u 5 dl vode i ostavi da nabubri do trostrukog uvećavanja zapremine. On se zatim otoci zagrijavanjem u tutkalniku. Dobijeni rastvor na kraju se ulije u ostatak vode i dobro promiješa.

Naputak za uporabu: Rastvor želatina se uspe u plitku posudu veću od dimenzije papira. Zatim se listovi papira stave u taj rastvor i u njemu drže nekoliko sati. Nakon toga papir se pažljivo izvadi i objesi na konop da se osuši. Papir se može i zakucati na tablu premazanu želatinom pomoću četke. Kad je impregniran, papir se može sušiti i na staklenoj ploči. Nakon sušenja treba ga poprskati 4 % rastvorom formalina radi boljeg učvršćivanja i zaštite impregnacije.

odabrala prof. Marica Butina

IZ ŠKOLSKIH ZADAĆNICA

MOJE SVJETLO U MRAKU

Pjerina Lisičar (3. a kiparstvo)

Ne znam koliko je moje svjetlo vidljivo u mraku, ali mislim da svijetlim dovoljnom jačinom. Ne znam koliko je moguće vidjeti to svjetlo kad je iza tisuće teških kazališnih zavjesa. Iza tih zavjesa mijenjaju se pozornice i glumci. Uglavnom isti glumci mijenjaju kostime i uloge, ali uvijek na kraju ta družina izvede kvalitetnu predstavu koja kazalište učini poznatim.

Nakon dugog i napornog uvježbavanja svake uloge, namještanja pozornice i šivanja prikladnih kostima, zavjesa se diže. Reflektori prodiru u mračno gledalište, u ljude koji su tu radi predstave, puni iščekivanja, i u ljude koji su tu na nagovor onih koji iščekuju. Neki ostaju ravnodušni do kraja predstave, a neki nakon reflektorskog šoka postaju ljubitelji kazališta.

Ali, ako se zavjesa ne diže, kroz teški pliš teško prodire svjetlost, a kroz greške u tkanju, kroz rupicu je moguće tankom zrakom osvijetliti jednu kapljicu mraka u cijelom moru tame.

ARTEM SERVATE II. Jasmina Beneta (4. b slikearstvo)

Učenice 4. razreda slikarstva uz pomoć prof. Neli Ružić obojile su stupove pred školom s namjerom da ih se sjećamo i kad završe školu.

ARTEM SERVATEM - za sjećanje

NAD KNJIŽEVnim Djealom

Daniela Tonković (1. a)

Stanem, željna uzbudnja, pred ulaz u biblioteku, pred hrastova vrata koja odišu godinama i pričaju o povijesti, sadašnjosti i budućnosti koja spava iza njih. Udem, zapljušne me miris starog papira. Okrenem se oko sebe da u tim neboderima polica promađem spavalicu koju ću probudit... Kliznem očima po prvima riječima, misli mi se spletu oko slova i utorom u dubine redova.

Gospoda Zanimljivost uzme me za ruku i povede u razgledavanje novog svijeta... Prestaje moj kontakt sa stvarnošću i postajem lik knjige. Plaćem, smijem se, radujem i pomažem, sprijateljujem se s novim stanovnicima, rješavam njihove probleme, razumijem njihovu bol. Odjednom nestane slova, nadem se u bjelini... Knjiga je opet zaspala, a ja se budim... starija nekoliko sati, puna novih saznanja, bogatijeg rječnika, mudrija...

Jedan dio knjige ostao je u meni, jedan dio mene u knjizi

Foto / Nina Matijaš (4. a foto): Samoća

IZ MOJEGA DNEVNIKA

Katarina Petković (1. a)

2. XII. 1995. - subota

Kiša je. Voda se u slapovima slijeva po ulicama, teške kapi udaraju o prozor moje sobe. Osjećam kao da će sljedeća kap biti ona koja će preliti čašu.

Zatvorena u sebe i svoja razmišljanja pitam se gdje da idem, što da radim, s kim da pričam. Postoji li netko na svijetu tko će razumjeti strah adolescenta?

Dok ovo pišem, misli mi se

miješaju, svijet mi izgleda zbrkan, padam u depresiju, bivam morbidna.

3. XII. 1995. - nedjelja

Opet kiša. Već drugi dan ne izlazim iz sobe. Slušam neku otužnu glazbu, razmišljam ili jednostavno zurim u jednu točku.

Ako još jedan dan ostanem ovdje, ako još jednu večer ne izadem vani, utopit ću se u vlastitim suzama samosažaljenja. Utopit ću se?

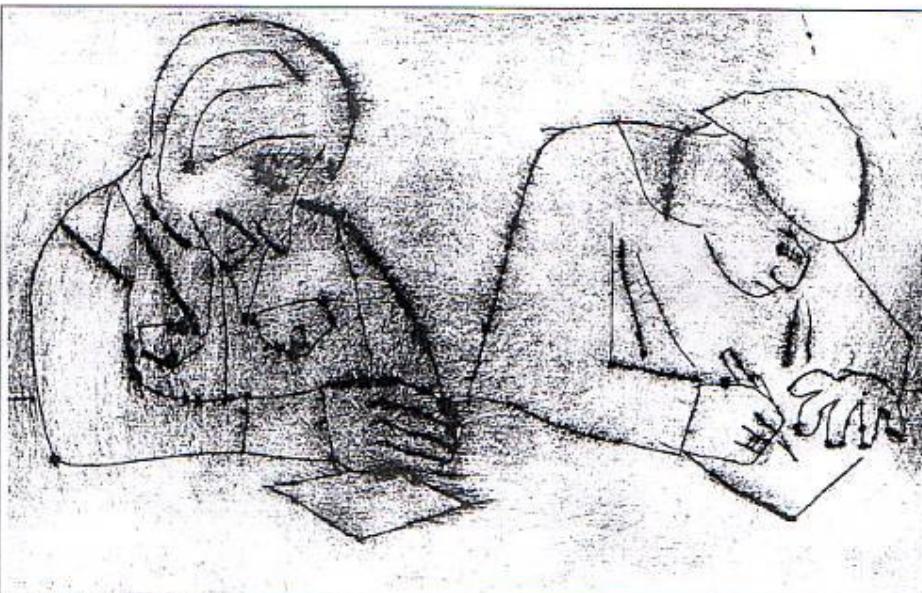
Pa, Bože, ja se već utapam, voda mi seže do grla, ulazi u usta.

Utapam se. Utapam se.

4. XII. 1995. - ponedjeljak

Poslijepodne. Ne znam što pišem. Citirat ću: "Roditelji i rodbina u svojoj najvećoj ljubavi ubijaju s osmehom na licu, prisiljavaju nas da uništimo osobu koja stvarno jesmo. Suptilna vrsta ubojsstva." J. Morrison.

Slažem se.

učenički rad : linogravura

OTVOREN ZAVOD ZA BOLESTI OVISNOSTI

Škola likovnih umjetnosti jedan je mnogobrojnih donatora Zavoda za bolesti ovisnosti koji je otvoren u Sv. Kiji. Zavod će raditi na prevenciji ovisnosti, kao savjetovalište i rehabilitacijski centar.

IZ ŠKOLSKE LEKTIRE
odabrala prof. Marica Butina

J. W. Goethe "Patnje mladog Werthera"

Zoran Zelenika (2. s likarstvom)

Goethe je kroz Werthera filtrirao neke svoje osjećaje. To je učinio da su Wertherovi osjećaji stvari i opći, a ne samo romansirana pričanja nekog tko je u svoje vrijeme bio nepriklageden okolini.

Werherova stvarnost njemu je samome postala jako stvarna tek kada je napustio mjesto na kojem ga je ona tako nemilosrdno tukla stalno mu stavljajući do znanja da ono što on jest tu jednostavno ne može biti. I on je doista iskren kad u trenucima osjećanja nove snage, novih mjesto, novih ljudi odlučno odbija bilo kakve naplavine svog starog života na tu novootkrivenu čistu obalu budući da je već uzeo sve što mu je taj svijet mogao dati.

I tako Werther, pun novog zraka, koračajući po novoj zemlji, naoružan samo svojim Homerom i sretan što je tu, uživa u savršenstvu svega oko sebe. Kao što ništa nije savršeno, tako ni Wertherovo osjećaji nisu mogli ostati na vrhuncu. U njegovu se svijetu pojavila još jedna kapljica savršenstva koju je njegovo srce, stalno sputavano i ograničavano ljudskim i vremenskim granicama, bez razmišljanja prihvatio ne znajući da je ona i samo ona dovoljna da prelije njegovu čašu... "I otada mogu sunce i mjesec i zvijezde poći za svojim posloni i ja ne znam više je li dan ili noć, a čitav se svijet oko mene gubi."

Od tada je počeo Werherov kraj. Kroz njegovo je isušeno korite potekla silna rijeka, a tlo je gutalo svaku kap nemoćno da se zaustavi. Povremeni signali čistoga razuma govorili su mu da zaustavi bujicu jer su okolnosti bile protiv njega i takva stvar ne bi poplavila samo njegovo polje i ne bi uništila samo njegove usjeće. Tada Werther odlazi. Vraća se na obale gdje su ljudi s istim nazorima od kojih je nekoć odstupio. Vraća se i gradi u sebi nasipe koji su sve teži i teži dok plima nezaustavljivo raste. Ponovno suočen s ljudskim nerazumijevanjem, on ide dulje s priznanjem: "Da, ja sam putnik, hodočasnik koji hoda svijetom! Samo putnik. No jeste li vi nešto drugo?" Ne, nisu.

A Wertherov je put ponovno krenuo prema zalasku sunca. Prema jednom mjestu gdje može utrošiti svo bogatstvo koje nosi u sebi. K Lotti. I sam je svjesno zapalio svoju lomaču. Tada je pukla brana i preplavila sve neslučenom količinom neshvaćene ljubavi. Izlilo se more u kojemu se Werther utopio. A čiji su valovi, crveni od njegove krvi, zapljasnuli uzroke, posljedice, ljude i vrijeme. Prostor u kojemu je živio ostao je zaunjek obilježen njegovom boji. Pustom nemogućnošću ostvarenja ljubavi.

Zašto?

OSVRT: Jedan primjer trivijalne književnosti

Nathaly Marti "Tajanstveno pismo" tzv. ljubavni roman

Petra Letica (1. a)

Počinjem citatom: "Tražila sam posao, ali ne ovakav. Izgubila sam posao jer poslijе Pameline smrti nisam bila ni za što. Trebala sam i dalje tražiti posao, ali sam ušla u autobus i otišla u stan..." Iz ovakvog uводa može se već vidjeti kako je napisan cijeli ovaj ljubavni roman.

A o čemu se u njemu radi? Nicole misli da se njena sestra Pamela utopila u Švedskoj. Ode tamo, zaljubi se u jednog šarmantnog, markantnog i arogantnog Engleza za kojeg najprije misli da je dobar, zatim da je ubojica njene sestre, a na kraju se pokaze pozitivac. U nju se pak zaljubi Svedanin za kojega najprije misli da je dobar, a onda sazna da je zapravo loš, dakle negativac. Jasno da se njih dvojica na kraju žestoko sukobe i da njegov junak Engez pobijedi po pravilu: dobro uvijek pobjeđuje zlo. I da na kraju sve bude ljepše, pojavi se sestra, živa i zdrava, uz to zaljubljena u jednog Švedanina s kojim se krlila od policije. Policija je, naime, tražila tog Švedanina zbog ubojstva njegove bivše djevojke što on nije učinio.

Je li jasno? Naravno da nije, ali to i nije toliko važno u ovome "romantu". Sva događanja su, u stvari, sporedna i ispricana površina da bi najviše prostora ostalo za ljubav. Tako se najviše pažnje posvećuje situacijama u kojima glavnoj junakinji drhte ruke pri slučajnom dodiru s visokim i vitkim muškarcem čeličenosivih očiju kojim je strogo gleda, zatim udaranju njezinog srca, poljupcu kojim je htio pokazati svoju nadmoć, čvrstom stisku njegovih ruku...

Kao i u svim ljubićima, glavna je junakinja bez roditelja koji su umrli i ostavili je da se sama snalazi prepustena na milost i nemilosrđu arogantnog muškarca u kojega je zaljubljena. Roditelji bi samo komplikirali priču razumljivim upitanjima u stvari njihove kćeri pa ih je bolje izbaciti iz priče.

Englez, glavni muški junak, zgodan je, oštrog pogleda, čvrste muške brade i, što je najvažnije, vrlo bogat. Sve zna: od švedskog jezika do spretnog upravljanja snažnim glicerom uz hridi u uljui pa do borilačkih vještina kojima je savladao svog zlog protivnika. Ukratko - savršen muškarac za svaku ženu kojemu se dive i muškarci.

Nicole, glavna junakinja, visoka je, lijepa, pametna, hrabra, a uz to slaba i nježna, savršena žena za već opisanog savršenog muškarca koji će je znati voditi kroz život zaštićenu njegovim snažnim grudima.

To je ljubav koja će trajati čitav život. O njoj mašta velika većina žena u stranci između posla i kuhanja, pranja pelena i odgajanja djece, štednje novca i dočekivanja svoga ne tako savršenog muža.

ČA 金

ŽIVOT U STRPJENSTVU

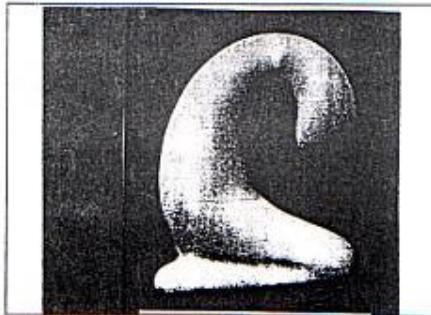
Tisja Kljaković (2. b slikarstvo)

Žeže podne. Cvrčci pucadu od pisme koja dobro gre uz lipotu vrućine. Smokve ča ih niko ne ji popadale su po tleju. Jedino mularija jema force za dizati pršinu u punistru tete Zore. Šipak se je osušija, a murtila zamučala. Sve je fjakavo. I redikuli su se primirili. Sve je zaspalo uz mužiku litnje tišine i mušči ladjni lancuni u zamračenim kamaranima.

U pet uru piće se kava i rišava križajka ...
Zore: "Pet okomito ... Frane, vrsta poljskog cviča?"
Frane: "Smokva."
Zore: "Poljske cviče?!" Frane, išempja si skroz naskroz. A ča će bit kad je okinu? Joli ne vidiš da se sva pogobavila, na bokun vitra odnit će je davli!"
Frane: "Ma ča to govorиш o Cvitu? Tu je odkad san se rodila. Znan ja moju Cvitu u dušu, more ona durat duplo. Joli ne znaš da smokve žividu duže od čovika. Okidat čedu je samo priko mene mrtvoga! I to zato jerbo Mili smetada BAJE! Bidan, nije se u ovi četrdeset godina, ča je živija na selu, navika baje. Do jučer je spava ispod krave, a danas će mi Cvitu pilat jerbo nima pametnijega posla. Gren se ja lipo diplomatski razgovarat s Milon."

Posli diplomatskog razgovora vratila se Frane doma. Ujutro više nije bilo Cvite.

Žeže ono isto podne. Frane udije mušće prošlosti. Smokva koje više ni još se uvik s nostalgijom zeleni u starčevon sićanju i izdiže iz prašine.

Petar Marović (4. a kiparstvo): Figura

ČAKULE PRIKO PONISTRE

(nagrđeni rad na Marulovim danima 96)

Nino Smojver (1. a)

Evo, judi moji, ča mi se pri niki dan dogodilo zbog naši stari bab i tisni kal.

Gren ti ja lipo šradon, a ojedanput doleti mi sič vode i skoro me smoči cilega. Pogledan gori, a na ponistri stoji teta Domina i besidi: "Ajme, dite moje, jesan li te mogla politi!" Ja nisan još ništa ni izreka kad poviri teta Luce s druge ponistre: "Vidiš li, Domina, ča si učinila bidnemu djetetu. Kako i nećeš kad ti je uvik krpa i mastil u ruci, uvik pereš, ma ča više jemaš luštrati!"

"E, Luce moja, ja volin luštrat, bit sputnica, čistunica, a ne ka ti!"

"Ma ča ka ja!" povisi glas Luce.

"Vidin ja tebe, samo da ti je po kućan odit, širit novitade."

A Luce će ti još žeščin glason: "Eto na, sad me još i pratiš di gren, ča činin. Ma vidi ko mi govorit!"

"Jeman prav, Luce. I prin niki dan bidni ti je muž brontulava jer te ni bilo doma baš oko ure od obida. Biće da si ga kuvala na šentzadi?"

Nasta tajac. Vrati se Luce na ponistru i da se nisan na vreme izmaka bija bi opet dobija sič vode po sebi.

TRI ŠKOLE NA JEDNOJ IZLOŽBI

Krajem svibnja u Zagrebu je održana druga po redu zajednička izložba tri hrvatske umjetničke škole: splitske, pulske zagrebačke. Naša škola predstavila se skulpturama u kamenu i uljima na platnu. Selekciju radova izvršili su prof. Ante Škaričić i Nikola Džaja.

NATJECANJA IZ KEMIJE

27. ožujka održano je u Splitu natjecanje iz kemije. Natjecali su se i naši učenici Maja Lozo, Jasmina Delić i Alen Križanović koji je ostvario i najbolji uspjeh za našu školu (6. mjesto).

Reportaža

VEČER HRVATSKIH MODNIH PROMAŠAJA

Darko Ljubić (4.a grafika)

Prohладna večer. Žurim prema hotelu "Marjan". Čvrsto držim pozivnicu u ruci vjerujući da je ona jedino jamstvo da će večeras gledati nešto jedinstveno. "Večer vrhunske hrvatske mode, proljeće - ljetno 1996." - kako sam spektaklarno zvuči! Zamišljam ogromnu scenu, novinare, hru dobrih manekenki, face s naslovnicom...

Iako još treba pola sata za početak spektakla, sve je već prepuno: i ulaz i atrij i toaletne prostorije... Momci u smokinima, ispod turbouskih miniskunjeni oko mene duge djevojačke noge, prosjedi poslovni ljudi koji nervozno vrte klučeve svojih mercedesa, puno natapiranih sredovječnih tetu koje više nalikuju novogodišnjoj jelki s pozlatom. U zraku se miksuju različiti parfemi. Svi stoje s čašama u rukama, smješkaju se i sigurno razgovaraju o "teškim" temama.

Najprije nam promoviraju magazin "Kult" čiji je glavni vlasnik i urednik poznati Stephan Lupino. On samouvjereno izjavljuje: "Kult" je hrvatski "Photo", "Max" ili "Vogue" istovremeno! Molim vas, prelistajte ovaj časopis! I što vidite? Tek masu i gomili nagih tjelesa by Lupino...

"Moooožeeteee svili u saaaluuu!" Iznenadi nas jedan konobart tarzanskim krikom. I odjednom je nestalo finoće u prisutne gospode jer svi pojuriše

ESBEN PEPELJUG

Jeste li čuli za grupu s ovim naslovom? Niste!? Ako želite saznati nešto o njihovoj glazbi proščećite u neki splitski klub u kojem oni često sviraju. Grupu čine naši učenici: Milivoj Modic, Raško Barjaktarević, Nikola Luša i Ivan Pavić. Pridružio im se i Frane Duilo. Do sada su svirali u kafeklubu "Mali princ", u "20 godina punka", "Palladiumu" i u prostorijama "Gitarijade" (Brodosplit).

USPJEH "JEDINSTVA" I NAŠIH PJEVAČICA U RIMU

Naše učenice Meri Perkov, Ivana Bužančić i Lidija Lučev članice su ženskog zbora KUD-a "Jedinstvo". Na natjecanju u Rimu osvojile su: 1. mjesto za najuspješniju folklornu izvedbu, 2. mjesto u kategoriji folklornih pjesama i 3. mjesto u kategoriji klasičnih pjesama.

LIDRANO 96 U DUBROVNIKU - TISJA KLJAKOVIĆ DOBITNICA DIPLOME

U Dubrovniku je od 22. - 25. svibnja održano "finale" LIDRANO 96. Naša učenica Tisja Kljaković dobitnica je najvećeg priznanja DIPLOME. Njen

prema hramu hrvatske mode. Naravno, tu je i HRT pa pomislili da je najbolje poći u prvi red da me "Hrvatska danas" vidi. Najavljuvačica "kalodont" osmijeha upućuje nas u dogadaje. Jedan je čelnik sve to proglašio otvorenim i ... odjednom dance - glazba i prva manekenka grabi po pozornici. Samo što ne više: "Gledajte me, ja sam "zvijezda!" Sigurno ju je mama u to uvjerila. Iza nje slijedi cirkus ostalih manekenki koje hodaju bez cilja, zgurene, nespretno obučene, naočale im padaju, cipele ih žulju...

Voditeljica je kreštala: "Armani, Chanel, Versace..." Bio sam zapanjem. Zar su to hrvatski kretatori? I zar je hrvatska modna tvrtka Benetton, Big Star, Levis? A večer je, da ne zaboravimo, vrhunske hrvatske mode!

I tako se kuham na 40 stupnjeva jedva čekajući coctel-party u klubu "Admiral". I zamislite, sve što sam popio to sam i platio!

I da sve bude u stilu velikih dimenzija, od čega je modnog ukusa bilo najmanje, naletim i na Super - Silvu. I dok su gospode ganjale manekenke, gospoda manekenke, manekenke novinare ili konobare, konobari Silvu, a Silvu... i sve takо do ranih jutarnjih sati.

Uh! Kako su nam još daleke modne piste Milana ili Pariza? Ovo je bio tek "vašar" svega, a najmanje večer hrvatske mode.

literarni rad "Plavo odmara oči" proglašen je među 5 najboljih u konkurenciji od 135 pristiglih i selekcioniranih radova. Predsjednik prosudbene komisije bio je književnik Dubravko Jelačić Bužimski.

INFORMACIJE ZA MATURANTE

Većina maturanata nije upoznata kako se formira ocjena na završnom ispitu. Zato smo odlučili da vam damo najosnovnija obaveštenja:
a) ocjena izradbe završnog rada i obrana elaborata
b) hrvatski jezik i književnost (usmeno i pismeno)
c) usmeni dio ispita iz struke pojedinog odjela (tu spada znanje iz predmeta povijesti likovnih umjetnosti, tehnologije i stručnih predmeta)
Ukoliko su ovi ispitni ocijenjeni pozitivno, znajte da ste maturirali!

Ako ste, ne daj Bože, ocijenjeni negativno iz a), b) i c), ili samo iz jednog od njih, učite i čekajte sljedeći ispitni rok!

Kad uspješno preskočite sve "zamke" koje smo vam pripremili možete se početi pripremati za fakultete i akademije. Adrese nekih od njih su:

Zagreb:

- 1.Arhitektonski fakultet, Kačićeva 26; tel. 461-222 (diplomirani inženjer arhitekture, diplomirani dizajner)
- 2.Grafički fakultet, Getaldićeva 2; tel. 235-397 (dipl. inženjer grafičke tehnologije, inženjer grafičke tehnologije)
- 3.Tekstilno-tehnološki fakultet, Pierottijeva 6; tel. 444-258 (viši dizajner za tekstil i odjeću...)
- 4.Filozofski fakultet, Salajeva 3; 620-111 (diplomirani arheolog, diplomirani povjesničar umjetnosti, diplomirani etnolog)

5.Akademija dramskih umjetnosti, Trg maršala Tita 5; tel.446-633 (diplomirani glumac,diplomirani redatelj, diplomirani snimatelj, diplomirani montažer)

6.Akademija likovnih umjetnosti, Ilica 85; tel.177-300 (akad. slikar, akad. slikar-grafičar, akad.kipar, prof. likovne kulture)

Split:

1.Studij prirodoslovno-matematičkih i pedagoških znanosti kulture I umjetnosti, Teslina 12; tel. 587-133 (profesor likovne kulture, restaurator)

Zadar:

1.Filozofski fakultet, Obala kralja Krešimira IV ; tel. 437-111 (dipl. povjesničar umjetnosti, diplomirani arheolog)

Rijeka:

1.Pedagoški fakultet, Omladinska 14; tel.516-322 (profesor likovne kulture)

Za sve informacije u svezi studiranja ili zapošljavanja dodatno se možete obratiti Zavodu za zapošljavanje u Splitu (Odjel profesionalne orijentacije) osobno ili telefonom (342-733).

MATURANTI ŠKOLSKE GODINE 1995/96

Odjel grafičkog dizajnera (razrednik prof. Nikola Skokandić): 1.Alajbeg Ivan 2.Barić Antonija 3.Bolanča Vesna 4.Donadini Mladen 5.Filipović Ana 6.Galić Marijana 7.Jakovljević Antonija 8.Ljubić Darko 9.Marić Željana 10.Mustapić Ivona 11.Pačizis Ivana 12.Pelicarić Vinko 13.Vuletin Dina

Odjel fotografskog dizajnera (razrednica prof. Marina Luetić): 1.Jakovčević Gizela 2.Koljanin Zdravka 3.Martinović Veljko 4.Matijaš Nina 5.Midžor Maja 6.Mrčela Kristina 7.Pavlović Kristina 8.Pribičević Milena 9.Savić Vedrana

Odjel kiparskog dizajnera (razrednik Gordan Puljek): 1.Gugić Zdenka 2.Ivelić Marina 3.Krstičević Nena 4.Matijaca Mladen 5.Meštrović Dino 6.Pamuković Anamarija 7.Periš Jakov 8.Pulić Marijana 9.Radovanović Ozren 10.Roščić Mate 11.Stanović Petar

Odjel slikarskog dizajnera (razrednica prof. Žina Punda): 1.Alač Ratka 2.Batin Mirjana 3.Beneta Jasmina 4.Knežević Dražana 5.Letilović Ivana 6. Majica Andrea 7.Milas Tihana 8.Šarić Tina 9.Šeparović Branka 10.Tomaš Katarina 11.Urlić Maja

Odjel industrijskog dizajnera (razrednica prof. Ivana Jukić): 1.Brušić Koraljka 2.Jukić Ivana 3.Jurić Evelin 4.Kelam Branimir 5.Križanac Kristina 5.Kukić Tatjana 6.Lalić Lana 7.Nazor Vlatka 8.Ondulj Blaša 9.Puhalović Alma 10.Topić Brankica 12.Vojković Issa 13.Zaninović Antonija

NE SANJAJ SVOJ ŽIVOT, ŽIVI SVOJ SAN!

Maturanti generacije 1995/96. vodili su se motom "NE SANJAJ SVOJ ŽIVOT, ŽIVI SVOJ SAN!" Bio je to i tekst na njihovoj maturalnoj pozivnici i bedžu. A što su o tome pisali u školskim zadaćama? Nekoliko njihovih misli odabrala je prof. Ivana Jukić.

Zdravka Koljanin : "... Valja živjeti snove. I to je sve što mi preostaje - i to je sve što mogu poželjeti!"

Marina Ivelić : "Doista je teško biti mlad i imati jedino sigurnu vjeru u ideale, dok istina i realnost ne dopru do očiju... A onda dolazi trenutak osvješćenja. Sve ono nekada bila je zabluda, ili pak mladost u kojoj sam željela "slijepo živjeti".

Petar Stanović : "San. Želja mladog plamtećeg uma, koji prije svog prvog koraka nesigurno ispituje tlo. Možda je to blato što guta misli i ne daje plod, a možda je čvrsta plodna zemlja iz koje niče divan cvijet. Cvijet koji prati sunce. SUNČOKRET."

Antonija Barić : "... Ideje ko pupolci suše se u tami zarobljenih misli, a ti ih sjetno pothranjuješ negdje u sebi i čekaš. Probudi se! Učini nešto da se osjećaš bolje. Potrči za vjetrom, udahni kišu... Reci nešto lijepo i zamisli boje. Reci bilo što i primi moju ruku... Snovi su tvoja stvarnost, ako ih doista želiš."

Milena Pribičević : "Sanjati život? Zaboravi to! Pitaš me kako? Evo, nauči ... Suprotstavi se drskom jutru, zažmiri na trenutak, pogledaj nježno kroz trepavice ... Svoje riječi izgovoraj oprezno da ne poremetiš svijet i staze kojima ideš... Budi uvjeren da poraz ne postoji ako svaki svoj pad budeš gledao kao pad uvisa."

Ivana Mustapić : "... O ti nedostižni snovi, to ludilo u glavi, taj nemir, drhtaj smisla ..."

Antonija Zaninović : "Primiće se kraju dio rane mladosti, ali dosadašnje spoznaje ostaju. Novima se veselim i nazdravljam!"

Mirjana Batinić: "Ako nastavim i dalje sanjati probudit će se u mraku ... Želim aktivno, puno, živo tkivo snova u stvarnom svijetu; više od prepustanja vjetru - utrku, borbu, život."

ANKETA

Jasmina Beneta i Tina Šarić (4. b slikarstvo)

Upitale smo maturante koliko je škola ostvarila njihove snove i što će im ostati u sjećanju kad maturiraju. Evo nekih odgovora:

Zdenka: Škola je samo djelomično ostvarila snove, a gotovo ništa neću pamtit...

Ivana: Škola mi je otvorila razne puteve i zbog toga će pamtit sve.

Issa: Nisam ništa ni sanjala pa mi se ništa i nije moglo ostvariti.

Kristina: Pamtit će mnogo, poglavito posljednju godinu. Profesori su mi mnogo pomogli.

Mirjana: Pamtit će Ivana. Pamtit će ponedjeljak kad smo svi picali, neradnu sređedu kad smo radili zid, pamtit će prof. Runjića. Škola mi je ostvarila jedan dio snova, a to je pohađanje slikarskog odjela.

Mladen: Snovi mi nisu još ostvareni, a pamtit će npr. prof Skokandića.

Zdravka: Škola je ostvarila onoliko mojih snova koliko i ja njenih. Pitate me što će pamtit. A što neću?

Ratka: Škola je polovica puta ostvarenih snova. A pamtit će ljudi, zidove, slike, svoj slikarski odjel i profesore.

Tina: Škola je ostvarila moja očekivanja i udarila temelj ostvarenju mog životnog sna. I zato će pamtit sve..

Katarina: Škola mi je upravo ostvarila onoliko snova koliko je i trebala. A pamtit će "Nadu" i neke ljude.

Antonija: Moji snovi bi se tek trebali ostvarivati, a u tome mi je pmogla ova škola. Sjećanje je preveliko i prelijepo da bi bilo u jednu rečenicu.

Vesna: Mislim da škola pruža onoliko koliko tko želi uzeti. Snovi su mi još veći i jači. A pamtit će čitav život sve trenutke, sve... i to će biti vjerojatno najzanimljiviji dio života.

Maturalna zabava 96

MATEMATIKA (NI) JE BAUK!

pedagoginja Aleksandra Bogavčić

U prošlom broju Artlista govorili smo o pravilima uspješnog učenja teoretskih predmeta (hrvatski jezik, povijest, zemljopis, povijest likovnih umjetnosti i sl.) i najavili da ćemo u sljedećem broju pisati o učenju matematike.

Obećanje ispunjavamo , a kako se bliži kraj školske godine pretpostavljamo da će i ove godine, nažalost, veći broj učenika biti upućen na popravni ispit.

Uspjeh u učenju matematike ovisi o nekoliko čimbenika, među kojima su najvažniji:

- pracanje na satu matematike
- učenje kod kuće
- neke specifičnosti učenja matematike.

1.PRAĆENJE NA SATU MATEMATIKE

Učenik mora unaprijed sam sebe obvezati da na satu matematike shvati što više novog gradiva, a za ostvarenje takvog pristupa učenju matematike pomoći će slijedeće

- prema napuklu nastavnika ponoviti kod kuće dio (starog) gradiva potrebnog za svaljavanje novog
- tijekom sata u svoju bilježnicu posebno obilježavati djelove koje niste shvatili na satu; taj dio gradiva ponovo obraditi sam ih uz nešto pomoći kod kuće
- na početku svakog školskog sata , jedan od učenika (npr. rednik) ispisuje na ploči zadatke koje ne razumije i znamolite profesorcu da im ih ponovo objasni

2.UČENJE KOD KUĆE

- definicije i poučke naučiti s razumijevanjem, popraviti ih primjerima, ako je to moguće
- prije pišanja domaćih zadataka potrebno je ponoviti školski rad sa težistem na one djelove koje je učenik tijekom školskog sata obilježio kao nejasne
- pri rješavanju domaćih zadataka ne odustajte od rješavanja čim se negdje "zapse", već se treba potruditi otkriti rješenje uz pomoć školskog rada

3.NEKI VAŽNI ELEMENTI UČENJA MATEMATIKE

- matematika se ne uči čitajući i gledajući rješene zadatke, već samim rješavanjem većeg broja zadataka polazeći od laksog prema težim
- svaki zadatak treba pročitati s razumijevanjem ; ispisati redom svaki cijeli zadatak matematičkim simbolima , poprati skicom, ako je to moguće ; napraviti plan rješavanja ; procjeniti približno rješenje, a tek zatim pristupiti rješavanju na kraju obavezno provjeravati dobiveno rješenje

- ponekad nastavnik izdvaja jedan dio zadatka, ističe ga kredom u boji ; potrebno je isto učiniti u bilježnicu
- kad pri rješavanju jednog zadatka primjenjujemo neku formulu, dobro je uz taj zadatak, napisati tu formulu i opisati rješenja ako je to moguće

NAPOMENA : - na početku bilježnice ostavi slobodan prostor za formule koje se obrađuju tijekom nastave matematike
- na kraju bilježnice vodi evidenciju o svim svojim ocjenjivanjima, po elementima ocjenjivanja

PODSETNIK ZA RJEŠAVANJE MATEMATIČKOG PROBLEMA

1. pročitaj zadatak na glas ČKOG
2. provjeri razumiješ li sve riječi (ako ne pronadi objašnjenje)
3. postavi zadatak (utvrdi što je sve poznato, što se traži i u kojem je odnosu ono što je poznato i ono što se traži)
4. planiraj rješavanje (govori naglas, zapisi, skiciraj plan rada)
5. podjeli cijeli zadatak kako si planirao
6. rješavaj zadatak kako si planirao
7. provjeri rezultat je li točno riješen
8. provjeri je li rezultat logičan
9. provjeri je li u pravim jedinicama
10. provjeri je li praveg predznaka

MODA

O TEMPORA, O MORES (ili O vremena, o običaji)

Marijana Tokić (3. b slikarstvo)

Modni stilovi na svjetskim pistama mijenjaju se brzinom vrtoglavice. Ipak, poznato je da se, kad pomestane ideja, pojedini stilovi ponavljaju pa izgleda da je to opet neki novi i jedinstven stil.

Prijevima radi, u osamdesetim je bilo smiješno vidjeti nekoga obućen u stilu sedamdesetih. Ali , vremena se i ukusu mijenjaju. Danas, u devedesetim možemo slobodno reći da je sve dozvoljeno jer su ujedinjeni stari stilovi dali novi trend. Ipak su devedesete izrodile i neke specifičnosti: grung, techno, sweet - baby look i sl.

Bilo kako bilo, iz svakog se stila mogu izvući neki detalji koji npr. u kombinaciji sa vječnim jeansom mogu od vas stvoriti super cool facu koja će dobro izgledati i u školi i na tulumu.

I važno je zapamtiti da je najbolja onaj modni stil koji upravo vama dobro stoji i u kojem se vi dobro osjećate.

Kreacije M. Tokić

LIJEPO I ZDRAVO TIJELO

Sunčica Sartori (1. r.)

Prof. Gordan zamolio me da vas uvjerim kako je aerobik zdrav i lijep šport. Gledajući vas, prijatelji dragi, s kojom živošću odradujete tjelesni uhvati me plač. Zato me poslušajte! Možete samo profitirati!

Bila sam na seminaru iz aerobika u ožujku. I dok ste se vi, drage kolege, izležavali i čitali stripove ja sam se preznojavala i usput skinula 2 kg. Prava ludnica! Preporod tijela i duha!

Skidanje suvišnog mesa na bedrima i bokovima išlo je brzo i lako. Sve je pratila ugodna glazba. Joj, kad bih to mogla ponoviti! Dala bih... dala bih svoju teku iz povijesti umjetnosti. Možda bih dala čak i svog prijatelja Marija Markoča.

Zaista bi bilo predivno kad bi se aerobik uveo u predmet tjelesnog. Prestali bi besmisleni maratoni po Marjanu.

I što drugo reći osim: Živjela Jane Fonda!

Performance "Pusti me proć"

Učenica Vesna Bolanča (4. a grafičke) ostvarila je svoj davni san: izvela je performance u ulici Kod sv. Ivana (ili po pučki "Pusti me proć"). Vesna je jednostavno zabranila prolaz kroz ulicu igrajući se pleksiglasom i vunom.

Zašto?

Želja joj je bila da prolaznike i građane zaustavi u ovoj krasnoj ulici u srcu Palače kako bi, zauistavljeni, prepoznali ljepote grada i osjetili potrebu da ih čuvaju.

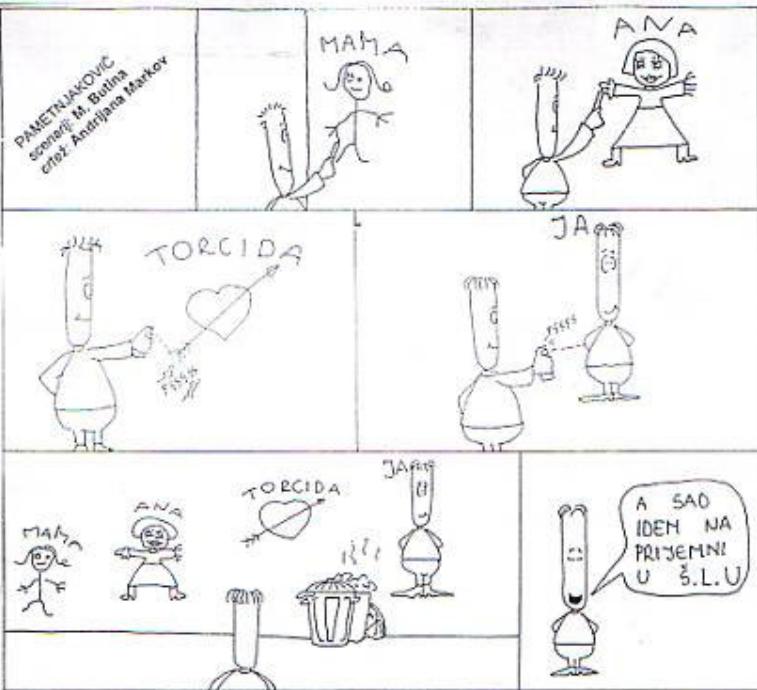
USPJESI TANJE ŠOLA

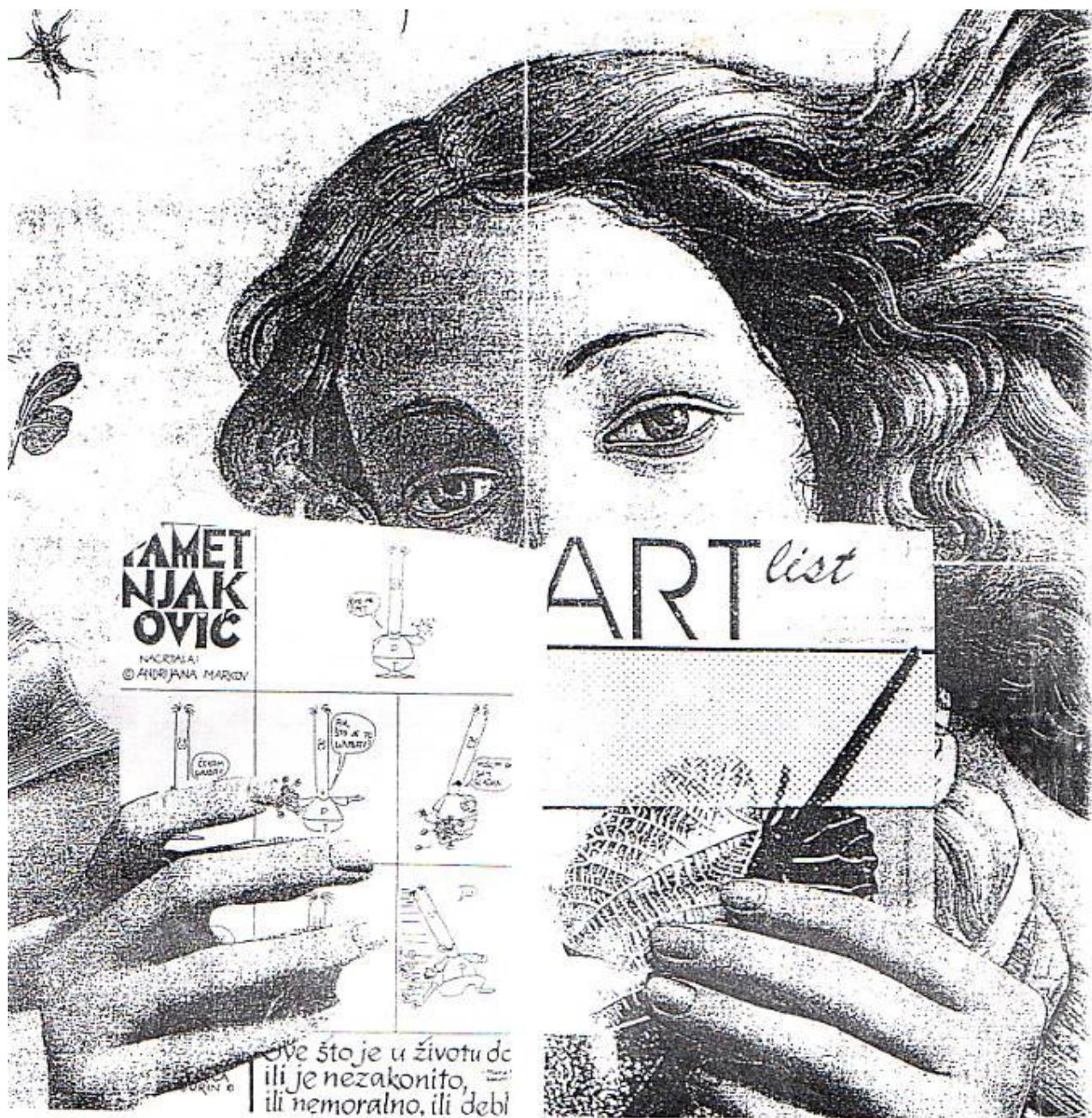
U Zagrebu je održano zimsko otvoreno prvenstvo Hrvatske u plivanju (mali bazeni). Tanja Šola je osvojila srebro na 100 m prsno, broncu na 200 m i srebro na 4 X 100 m mješovito.

Na Sudamji 96 Tanja je osvojila još jednu srebrnu medalju. Bravo!

Zdenkina prva zbirka

Maturantica Zdenka Gugić predstavila se (konačno!) svojom prvom zbirkom pjesama pod nazivom Utvrda. Zbirka je izšla u izdanju Doma kulture "Zvonimir", a predgovor je napisala Branka Breka-lo. Stihove iz zbirke čitao je glumac Josip Genda. Zdenka će, barem tako kaže, nastaviti pisati iako joj je glavna želja upisati kiparstvo na ALU u Zagrebu. Zdenki čestitamo i želimo još mnogo uspjeha.

utorica Jasmina Beneta (4. b slikarstvo)

**DOBAR LIST JE
JEDNOSTAVNO
DOBAR LIST !**